

Sygn. akt I C 427/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 stycznia 2014r

Sąd Okręgowy w Siedlcach Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Andrzej Kirsch

Protokolant st. sekr. sąd. Joanna Makać

po rozpoznaniu w dniu 30 grudnia 2013r w Siedlcach

na rozprawie

sprawy z powództwa M. G.

przeciwko Samodzielnemu (...) w S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Samodzielnego (...) w S. na rzecz powoda M. G. kwotę 47.198,50 (czterdzieści siedem tysięcy sto dziewięćdziesiąt osiem złotych i pięćdziesiąt groszy) wraz z odsetkami od dnia 10 kwietnia 2012r do dnia 13 stycznia 2014r w wysokości 13% w stosunku rocznym i od dnia 14 stycznia 2014r do dnia zapłaty z ustawowymi odsetkami;

II. w pozostałej części powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanego Samodzielnego (...) w S. na rzecz powoda M. G. kwotę 2.360 (dwa tysiące trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem częściowego zwrotu opłaty od pozwu;

IV. w pozostałej części koszty procesu pomiędzy stronami wzajemnie znosi.

Sygn. akt I C 427/12

UZASADNIENIE

W dniu 19 kwietnia 2012r wpłynął do Sądu Okręgowego w Siedlcach pozew M. G., w którym wniósł o zasądzenie od pozwanego Samodzielnego (...) w S. kwoty 94.397 zł – w związku z nieuzasadnionym rozwiązaniem umowy o udzielenie zamówienia na świadczenia zdrowotne ze skutkiem natychmiastowym – wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 2 kwietnia 2012r.

W uzasadnieniu pozwu powód M. G. podniósł, że w dniu 2 stycznia 2007r zawarł z (...) w S. umowę o udzielenie zamówienia na świadczenia zdrowotne w postaci całodobowej, kompleksowej opieki medycznej. Miejszem wykonywania usług był S.. Zgodnie z umową – strony przewidziały możliwość rozwiązania umowy ze skutkiem natychmiastowym wyłącznie w dwóch przypadkach: 1) utraty prawa do wykonywania zawodu, 2) popełnienia w trakcie obowiązywania umowy przestępstwa, które uniemożliwia dalsze świadczenie usług zdrowotnych przez powoda. Powód zarzucił, że rozwiązanie z nim umowy, o czym został powiadomiony przez pozwanego w piśmie z dnia 26 października 2011r, nastąpiło z naruszeniem postanowień umowy, a dodatkowo pismo to zawierało nieprawdziwe okoliczności. Nie jest bowiem prawdą, że w dniach 17 i 18 października 2011r powód nie był obecny w pracy. W tych dniach powód m.in. dokonał zamówienia w aptece oddziałowej. Powód stwierdził, że niezasadne były zarzuty

pozwanego, jakoby w dniach od 16 do 18 października 2011r zaprzestał świadczenia usług, nie realizował umowy, czym naraził zlecającego na wiele ryzyk faktycznych i prawnych związanych z zaprzestaniem świadczeń. Powód przyznał, że w dniach od 19 do 25 października 2011r nie był obecny w szpitalu i nie świadczył usług, ale wynikało to z faktu, że w tych dniach przebywał na zwolnieniu lekarskim w związku z zabiegiem medycznym i hospitalizacją powoda. Powód stwierdził, że zgodnie z paragrafem 20 opisanej powyżej umowy – wezwał pozwanego do zapłaty należnego mu odszkodowania w kwocie 94.397,46 zł, co stanowi 6-cio miesięczny dochód uzyskany od zamawiającego w ostatnich dwunastu miesiącach poprzedzających wypowiedzenie umowy ze skutkiem natychmiastowym.

W dniu 11 czerwca 2012r wpłynęła do akt sprawy odpowiedź na pozew pozwanego, w której pozwany nie uznał powództwa, wniósł o jego oddalenie w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew podniesiono, że powód M. G. nie poinformował pozwanego o niezdolności do pracy trwającej dłużej niż 7 dni. W przewidzianym terminie nie okazał stosownego dokumentu, usprawiedliwiającego nieobecność od dnia 17 do 26 października 2011r. Pozwany zarzucił, że nieusprawiedliwiona absencja powoda w pracy naraziła szpital i pacjentów na ryzyko zagrożenia zdrowia. Pozwany stwierdził, że w kwestiach nieuregulowanych umową, zastosowanie winien znaleźć art. 746 kc, zgodnie z którym „dający zlecenie może je wypowiedzieć w każdym czasie (...)”. Zdaniem pozwanego, wypowiedzenie umowy ze skutkiem natychmiastowym było zasadne i znalazło oparcie w regulacji wynikającej z paragrafów 1, 2 i 10 w/w umowy oraz art. 746 kc.

Na rozprawie w dniu 30 grudnia 2013r powód popierał powództwo (k. 245v).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

W dniu 2 stycznia 2007r pomiędzy powodem M. G. i pozwanym Samodzielnym (...)w S., zawarta została umowa o udzielenie zamówienia na świadczenia zdrowotne. Na mocy umowy powód M. G. zobowiązał się udzielać świadczeń zdrowotnych w postaci całodobowej, kompleksowej opieki lekarskiej – anestezyjologicznej, polegającej na: udzielaniu świadczeń w godzinach podstawowej ordynacji, udzielaniu świadczeń poza godzinami podstawowej ordynacji, pozostawaniu w gotowości do udzielania świadczeń zdrowotnych, udzielaniu świadczeń zdrowotnych w przypadku wezwania, koordynowania funkcjonowaniem Oddziału (...). Paragraf 11 umowy określał wysokość otrzymywanego przez powoda wynagrodzenia za udzielanie świadczeń zdrowotnych. W paragrafach od 17 do 19 umowa przewidywała możliwość wypowiedzenia umowy, a także rozwiązania jej ze skutkiem natychmiastowym. I tak paragraf 19 umowy regulował możliwość rozwiązania umowy ze skutkiem natychmiastowym w razie: utraty przez przyjmującego zamówienie uprawnień do wykonywania zawodu, popełniania w czasie trwania umowy przestępstwa, które uniemożliwia dalsze świadczenie usług zdrowotnych, jeżeli popełnienie przestępstwa zostało stwierdzone prawomocnym wyrokiem sądowym lub jest oczywiste. Z kolei paragraf 20 umowy przewidywał, że w przypadku nieuzasadnionego rozwiązania umowy ze skutkiem natychmiastowym, przez jedną ze stron, drugiej stronie należne będzie odszkodowanie w wysokości średniego 6-cio miesięcznego dochodu przyjmującego zamówienie osiągniętego w (...) w S. w ostatnich 12 miesiącach. W paragrafie 25 umowy zastrzeżono, że w sprawach nie uregulowanych niniejszą umową mają zastosowanie odpowiednie przepisy kodeksu cywilnego.

Powód M. G. zawarł tą umowę w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej.

W okresie obowiązywania umowy powód M. G. pełnił funkcję koordynatora Oddziału (...) w (...) w S.. Zastępcą powoda była lekarz E. Ł..

W dniach 17 i 18 października 2011r (poniedziałek i wtorek) powód M. G. wykonywał swoje obowiązki wynikające z umowy i był obecny na Oddziale (...). W dniu 18 października 2011r powód wziął udział w spotkaniu ordynatorów oddziałów (...) w S. z konsultantem firmy (...) w ramach realizacji projekt wdrażania normy ISO 9001:2008.

W okresie od 19 do 22 października 2011r powód był hospitalizowany w Klinice (...) w W.. W dniu 20 października 2011r wykonano na tym oddziale u powoda artroskopię. W związku z pobytem w szpitalu na nazwisko powoda zostało wystawione zaświadczenie lekarskie o niezdolności do pracy w okresie od 19 do 28 października 2011r. Ponieważ

zabieg, któremu został poddany powód, był planowany, M. G. poinformował o tym, że od dnia 19 października 2011r nie będzie obecny w pracy – swojego zastępcę E. Ł.. Ta z kolei o nieobecności powoda w pracy i przyczynach tej nieobecności poinformowała administrację (...) w S..

W okresie usprawiedliwionej nieobecności powoda M. G., praca na Oddziale (...) (...) w S. była dobrze zorganizowana. Zabiegi były wykonywane, żaden z pacjentów nie został narażony na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia.

Na początku kolejnego tygodnia, jeszcze w okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim, powód M. G. udał się do dyrektora szpitala K. L. i poinformował go o przyczynach swojej nieobecności w pracy. Najprawdopodobniej przedstawił tego dnia w administracji szpitala zaświadczenie lekarskie o niezdolności do pracy.

W piśmie z dnia 26 października 2011r dyrektor szpitala K. L. dokonał wypowiedzenia umowy z dnia 2 stycznia 2007r powodowi M. G. ze skutkiem natychmiastowym. W uzasadnieniu wypowiedzenia podniesiono, że w okresie ostatnich dwóch tygodni nie realizował umowy, czym naraził zlecającego na wiele ryzyk faktycznych i prawnych związanych z zaprzestaniem świadczeń. Zarzucono również powodowi, że nie przedstawił kopii stosownego zaświadczenia lekarskiego o niezdolności do pracy, bądź nie powiadomił szpitala o przewidywanym czasie niezdolności do pracy, do czego zobowiązała go paragraf 10 ust. 2 umowy z dnia 2 stycznia 2007r. W uzasadnieniu wskazano, że już od dnia 16 października 2011r powód nie udzielał świadczeń zgodnie z obowiązkami wynikającymi z umowy.

Za okres od listopada 2010r do października 2011r powód M. G. otrzymał od (...) w S. wynagrodzenie, w związku z realizacją umowy z dnia 2 stycznia 2007r, w łącznej wysokości 206.862,85 zł. Otrzymał również wynagrodzenie za miesiąc październik 2011r – zgodnie z wystawionym przez siebie rachunkiem nr (...) z dnia 2 listopada 2011r.

W dniu 2 listopada 2011r reprezentujący pozwany szpital dyrektor K. L. zawarł z powodem M. G. umowę zlecenia, na mocy której powód zobowiązał się do udzielania świadczeń zdrowotnych w Oddziale (...) oraz B. Operacyjnym (...) w S.. Powodowi nie powierzono jednak funkcji koordynatora Oddziału (...).

W piśmie z dnia 2 kwietnia 2012r powód pisemnie wezwał pozwanego do zapłaty odszkodowania w kwocie 94.397,46 zł. Wezwanie do zapłaty wpłynęło do pozwanego w dniu 2 kwietnia 2012r.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów: umowy o udzielenie zamówienia na świadczenia zdrowotne z dnia 2 stycznia 2007r (k. 12-17), pisma dyrektora pozwanego szpitala K. L. o rozwiązaniu umowy ze skutkiem natychmiastowym (k. 19-20), karty informacyjnej leczenia szpitalnego (k. 22), zaświadczenia lekarskiego o niezdolności do pracy (k. 24), wezwania do zapłaty odszkodowania (k. 26), wyciągów bankowych (k. 41-52), umowy zlecenia z dnia 2 listopada 2011r oraz aneksów do niej, umowy zlecenia z dnia 27 grudnia 2011r i 30 kwietnia 2012r (k. 67-79v), zeznań świadków – E. Ł. (k. 102-103), H. M. (k. 103-103v), T. C. (k. 103v-104), protokołu ze spotkania, które odbyło się w dniu 18 października 2011r (k. 124-126), zeznań świadków – K. R. (k. 127v-130, 152v-153v), K. L. (k. 130-131, 153v-156), zeznań powoda M. G. (k. 195v-196v), rachunków wystawionych przez powoda pozwanemu szpitalowi za okres od listopada 2010r do października 2011r z tytułu wykonywania umowy w pozwanym szpitalu (k. 232-243).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Okolicznością niesporną pomiędzy stronami pozostawało to, że w dniu 2 stycznia 2007r powód M. G. zawarł z pozwanym (...) w S. umowę o udzielenie zamówienia na świadczenia zdrowotne. Przedmiotowa umowa szczegółowo określała obowiązki przyjmującego zamówienie (powoda), godziny, w których powód będzie udzielał świadczeń, wysokość należnego powodowi wynagrodzenia oraz możliwość i przesłanki rozwiązania przedmiotowej umowy przez każdą ze stron.

Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie pozostawiał również wątpliwości, że w piśmie z dnia 26 października 2011r dyrektor (...) w S. – K. L., dokonał rozwiązania z powodem przedmiotowej umowy ze skutkiem natychmiastowym. Jako przyczyny takiego trybu rozwiązania umowy wskazano nie realizowanie przez powoda – w

ostatnich dwóch tygodniach poprzedzających rozwiązanie umowy – postanowień tejże umowy, narażenie zlecającego (pозwanego) na wiele ryzyk faktycznych i prawnych związanych z zaprzestaniem świadczeń oraz nie przedstawienie przez powoda w terminie określonym w umowie zaświadczenia lekarskiego o niezdolności do pracy z powodu choroby.

Pozwany zarzucił powodowi M. G., że jego nieobecność w miejscu świadczenia zamówienia była nieusprawiedliwiona i ta nieobecność trwała od dnia 16 października 2011r. Dokumenty załączone do pozwu, jak również dowód w postaci zeznań świadka E. Ł., zdecydowanie przeczą okolicznościom podnoszonym przez pozwanego. Z zeznań świadka E. Ł., która była zastępcą powoda M. G. na Oddziale (...) (...) w S., wynika, że powód nie pełnił dyżuru na oddziale w dniu 16 października 2011r (niedziela), a w dniach 17 i 18 października (poniedziałek i wtorek) był na oddziale i wykonywał swoje obowiązki. Ponadto, z protokołu ze spotkania, które miało miejsce w dniu 18 października 2011r, ordynatorów oddziałów (...) w S. z konsultantem firmy (...) w ramach realizacji projektu „wdrozenie systemu ISO 9001:2008”, wynika, że ordynator M. G. brał udział w tym spotkaniu (k. 124 – protokół). Z kolei z zaświadczenia lekarskiego wystawionego w dniu 22 października 2011r, wynika, że w okresie od 19 do 28 października 2011r powód przebywał na zwolnieniu lekarskim w związku z hospitalizacją i zabiegiem, któremu powód był poddany w W. I. M. C. M. w W.. Powód był hospitalizowany w dniach od 19 do 22 października 2011r (k. 22 – karta informacyjna, k. 24 – zaświadczenie lekarskie).

Pozwany (...) w S. nie przedstawił również jakichkolwiek wiarygodnych dowodów, jakoby nieobecność powoda w miejscu udzielania świadczeń zdrowotnych, narażła zlecającego „na wiele ryzyk faktycznych i prawnych związanych z zaprzestaniem świadczeń” (k. 19 – fragment uzasadnienia pisma, w którym wypowiedziano powodowi umowę ze skutkiem natychmiastowym). W ocenie Sądu, twierdzenia te były gołosłowne i stanowiły jedynie nieudolną próbę umotywowania podjętej przez pozwanego decyzji. Zdecydowanego podkreślenia wymaga to, że wskazane przez pozwanego przyczyny rozwiązania umowy ze skutkiem natychmiastowym, nie znajdowały oparcia w postanowieniach umowy z dnia 2 stycznia 2007r. Poza bardzo ogólnie sformułowanym zarzutem, pozwany nie wykazał w toku niniejszego procesu, na jakiego rodzaju ryzyka „faktyczne i prawne” narażony został pozwany. W tym miejscu po raz kolejny należy odwołać się do zeznań E. Ł., która kategorycznie stwierdziła, że została powiadomiona przez powoda M. G. o planowanej absencji w pracy i pod nieobecność powoda praca na oddziale anestezjologii i intensywnej terapii została zorganizowana prawidłowo, przebiegała bez zakłóceń. Nikt z pacjentów nie został narażony na niebezpieczeństwo utraty zdrowia bądź życia. Zeznaniami tego świadka Sąd w całości dał wiarę.

Spór pomiędzy stronami dotyczył przede wszystkim charakteru prawnego umowy o udzielenie zamówienia na świadczenia zdrowotne. Pozwany stał na stanowisku, że umowy dotyczące udzielania świadczeń zdrowotnych należą do kategorii umów o świadczenie usług, do których zgodnie z art. 750 kc stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. W ocenie pozwanego, istotna jest wobec powyższego treść paragrafu 25 wiążącej strony umowy, zgodnie z którym w sprawach nieuregulowanych umową mają zastosowanie odpowiednie przepisy kodeksu cywilnego.

W ocenie Sądu Okręgowego, argumentację pozwanego należy uznać za chybioną. W orzecznictwie sądów powszechnych oraz Sądu Najwyższego, jak również wypowiedziach doktryny prawa cywilnego, przeważający jest pogląd, że umowa o udzielenie zamówienia na świadczenia zdrowotne jest pozakodeksową umową nazwaną. Co warte odnotowania, same strony we wstępnych postanowieniach umowy z dnia 2 stycznia 2007r, powołały się na art. 35 i 35a ustawy z dnia 30 sierpnia 1991r – o zakładach opieki zdrowotnej oraz rozporządzenie Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 13 lipca 1998r – w sprawie umowy o udzielenie zamówienia na świadczenia zdrowotne, nie zaś na przepisy kodeksu cywilnego. Zakwalifikowanie przedmiotowej umowy jako pozakodeksowego typu umowy nazwanej mającej za przedmiot świadczenie usług, wyklucza stosowanie do niej z mocy art. 750 kc przepisów o zleceniu, czy też innej umowy nazwanej z kodeksu cywilnego. Warto w tym miejscu przytoczyć wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 11 grudnia 2012r (I ACa 1059/12), w którym Sąd stwierdził, iż „umowa o udzielenie zamówienia na świadczenia zdrowotne jest to umowa nazwana, która ma swoje źródło w przepisach pozakodeksowych i do której, tylko w przypadku braku wyraźnej regulacji szczegółowej, zastosowanie znajdują przepisy ogólne prawa zobowiązań”.

Z uwagi na powyższą argumentację należy stwierdzić, że pełnym nieporozumieniem jest powoływanie się przez pozwanego na treść art. 746 par. 1 kc, który stanowi, iż „dający zlecenie może je wypowiedzieć w każdym czasie

(...)”. Z treści umowy z dnia 2 stycznia 2007r wynika, że strony wyczerpująco uregulowały możliwość rozwiązania przedmiotowej umowy ze skutkiem natychmiastowym. Co więcej, analiza treści umowy prowadzi do wniosku, że intencją stron było to, aby taki nadzwyczajny sposób (reżim) rozwiązania umowy przysługiwał w sytuacjach wyjątkowych, tj. **utruty przez przyjmującego zamówienie uprawnień do wykonywania zawodu, bądź popełnienia w czasie trwania umowy przestępstwa, które uniemożliwia dalsze świadczenie usług zdrowotnych**. Całkowicie pozbawiony logiki jest pogląd, że mimo takiej treści paragrafu 19 umowy, pozwany był uprawniony do wypowiedzenia umowy **w każdym czasie**. Skoro przyczyny dające możliwość wypowiedzenia umowy, bądź rozwiązania jej ze skutkiem natychmiastowym zostały szczegółowo uregulowane przepisami przedmiotowej umowy, to niedopuszczalnym jest odwoływanie się do regulacji zawartych w kodeksie cywilnym i odnoszących się do zupełnie innych umów nazwanych.

Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie pozostawia żadnych wątpliwości, że w czasie trwania umowy powód M. G. nie utracił prawa do wykonywania zawodu, nie popełnił również przestępstwa, które uniemożliwiałoby mu dalsze świadczenie usług zdrowotnych. Prowadzi to do oczywistego wniosku, że rozwiązanie z powodem umowy ze skutkiem natychmiastowym, którego dyrektor szpitala K. L. dokonał w piśmie z dnia 26 października 2011r, było całkowicie nieuzasadnione i sprzeczne z postanowieniami umowy z dnia 2 stycznia 2007r. Nota bene – przyznał to sam K. L. (były dyrektor (...) w S.) zeznając na rozprawie w dniu 8 kwietnia 2013r (k. 155).

W ocenie Sądu, wobec poczynienia ustaleń, iż rozwiązanie umowy ze skutkiem natychmiastowym było naruszeniem przez pozwanego szpitala postanowień umowy, nie była konieczna szczegółowa analiza zeznań świadków, które głównie dotyczyły atmosfery pracy panującej w pozwanym szpitalu, relacji powoda M. G. z administracją pozwanego szpitala, wykonywania przez powoda obowiązków służbowych oraz tego, kiedy dokładnie powód złożył w administracji szpitala zaświadczenie lekarskie o niezdolności do pracy. Nie ulega wątpliwości, że zaświadczenie nie zostało złożone przez powoda w terminie, który wynikał z postanowień umowy z dnia 2 stycznia 2007r. To uchybienie powoda nie dawało jednak pozwanemu absolutnie żadnych uprawnień do rozwiązania z powodem umowy ze skutkiem natychmiastowym.

Wbrew twierdzeniom pozwanego (...) w S., w ocenie Sądu Okręgowego, w paragrafie 20 umowy z dnia 2 stycznia 2007r doszło do ustalenia przez strony kary umownej. Została ona zastrzeżona w związku z nieuzasadnionym rozwiązaniem umowy ze skutkiem natychmiastowym. Nie można podzielić argumentacji pozwanego, że nie była to kara umowna, ale odszkodowanie, którego przyznanie uzależnione było od zaistnienia po stronie powoda szkody majątkowej. Taka okoliczność nie wynika z umowy. Treść paragrafu 20 umowy dobitnie przekonuje, że strony zastrzegły tę karę za sam fakt „nieuzasadnionego rozwiązania umowy ze skutkiem natychmiastowym” (k. 16). Takiego wniosku, jak podnosił to pozwany, nie można również wyciągać z tego, że strony posłużyły się w umowie sformułowaniem „**odszkodowanie**”. W treści art. 483 par. 1 kc ustawodawca stwierdził, że „można zastrzec w umowie, że naprawienie szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania niepieniężnego nastąpi przez zapłatę określonej sumy (kara umowna)”. Sformułowanie „naprawienie szkody” mogłoby sugerować, że rzeczywiście chodzi o odszkodowanie, a jednak jak stwierdził Sąd Najwyższy w uchwale 7 sędziów SN z dnia 6 listopada 2003r (III CZP 61/03), stanowiącej zasadę prawną – zastrzeżenie kary umownej na wypadek niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania nie zwalnia dłużnika z obowiązku jej zapłaty w razie wykazania, że wierzyciel nie poniósł szkody. W ocenie Sądu, strony przewidziały w umowie sankcję cywilnoprawną za sam fakt nieuzasadnionego rozwiązania umowy ze skutkiem natychmiastowym.

Wysokość kary umownej określona została jako 6-cio miesięczny dochód przyjmującego zamówienie (powoda M. G.) osiągnięty w (...) w S. w ostatnich 12 miesiącach. Jak wynika z przedstawionej przez pozwanego dokumentacji, w okresie od listopada 2010r do października 2011r powód uzyskał od pozwanego szpitala wynagrodzenie w łącznej kwocie 206.862,85 zł. Zapis umowny o osiągniętym „dochodzie” również nie jest klarowny i jednoznaczny, ponieważ nie do końca wiadomo, czy stronom chodziło o kwoty rzeczywiście wypłacone powodowi przez szpital, czy też pomniejszone o koszty uzyskania przychodu. Skoro jednak strony posłużyły się sformułowaniem „dochód osiągnięty w (...) w S.”, to zdaniem Sądu, wysokość kary umownej należy ustalić od kwot rzeczywiście wypłaconych powodowi przez pozwanego szpital. Dzielać łączną kwotę wypłaconą powodowi przez szpital przez 12 – otrzymujemy kwotę 17.238,57 zł, która stanowi średni, miesięczny dochód otrzymywany przez powoda w okresie ostatnich 12 miesięcy poprzedzających

rozwiązanie umowy ze skutkiem natychmiastowym. Następnie mnożąc tę wartość przez 6 (6-cio miesięczny dochód) – otrzymujemy kwotę 103.431,42 zł, która co do zasady była należna powodowi z tytułu kary umownej. Skoro jednak powód wyliczył tę kwotę na 94.397 zł, to od tej wartości Sąd dokonał stosownych rozliczeń pomiędzy stronami.

Sąd przychylił się jednak do argumentacji strony pozwanej, że w okolicznościach niniejszej sprawy, zastrzeżoną karę umowną należy uznać za zbyt wygórowaną. Prawdą jest, co podnosiła strona powodowa, że w wyniku działania pozwanego, powód M. G. poniósł skutki tak natury osobistej, jak i finansowej. Na podstawie umowy z dnia 2 stycznia 2007r powód M. G. pełnił funkcję koordynatora (ordynatora) Oddziału (...) w (...) w S.. Po rozwiązaniu z nim przedmiotowej umowy, stracił to prestiżowe stanowisko. Nie można jednak nie uwzględnić okoliczności, że powód M. G. porozumiał się z pozwanym szpitalem i już w dniu 2 listopada 2011r doszło pomiędzy stronami do zawarcia umowy zlecenia, na mocy której powód ponownie rozpoczął odpłatne świadczenie usług zdrowotnych na rzecz pozwanego. W związku z powyższym, Sąd dokonał miarkowania zastrzeżonej w umowie kary umownej i ustalił ją na poziomie 50%. Doprowadziło to do częściowego uwzględnienia powództwa i zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda M. G. kwoty **47.198,50 zł**. W pozostałej części Sąd jako niezasadne powództwo oddalił. Nie było również w pełni uzasadnione żądanie powoda zasądzenia odsetek ustawowych od zasądzonej kwoty od dnia 2 kwietnia 2012r. Jak wynika z wezwania do zapłaty, które powód wystosował do pozwanego, pozwany został wezwany do zapłaty kary umownej w terminie 7 dni od otrzymania rzeczonożego wezwania. Wezwanie złożone zostało w kancelarii pozwanego w dniu 2 kwietnia 2012r, co oznacza, że roszczenie stało się wymagalne od dnia 10 kwietnia 2012r i dlatego też od tego dnia zasądzone zostały na rzecz powoda odsetki ustawowe.

Mając na uwadze powyższą argumentację, Sąd orzekł jak w wyroku. Na mocy art. 100 kpc, biorąc pod uwagę uwzględnienie powództwa w 50-ciu procentach, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.360 zł – stanowiącą połowę uiszczonożej przez niego opłaty od pozwu, zaś w zakresie kosztów zastępstwa procesowego, koszty te zostały pomiędzy stronami wzajemnie zniesione.